

Bilag 1.3. Tværgående styringsgreb for øget sammentænkning af straffesagskæden

Greb til øget sammentænkning af straffesagskæden

Nedenfor gennemgås og beskrives mere generelt de konkrete greb for øget sammentænkning af straffesagskæden som – i varierende grad – kan implementeres inden for de enkelte modeller. De forskellige greb er endvidere opsummeret i *boks 1*.

Boks 1

Greb til øget sammentænkning af straffesagskæden

- Bevillingsmæssig "buffer/risikopulje" til håndtering af afledte effekter og uforudsete udgifter
- Øgede overførselsadgange mellem myndighederne til løbende omdisponeringer
- Etablering af fælles input/output-model eller regneprincipper, som kan forudsige/modellere afledte effekter
- Større grad af fælles målstyring og prioritering
- Periodisering af flerårsaftalerne så de følger sagsforløbet i straffesagskæden

Bevillingsmæssig "buffer/risikopulje" til håndtering af afledte effekter og uforudsete udgifter

For at øge sammenspillet på tværs af myndighedernes økonomi kan der afsættes en bevillingsmæssig "buffer/risikopulje" i aftaleøkonomien. Puljen kan afsættes som et ubundet bevillingsløft eller en reserve på området (§ 11. Justitsministeriet) eller i de myndighedsspecifikke flerårsaftaler.

Puljen skal bl.a. understøtte håndteringen af merudgifter relateret til afledte effekter og konsekvenser gennem straffesagskæden i aftaleperioden. Herudover kan den økonomiske "buffer/risikopulje" medvirke til at sikre regeringens handlerum til løbende at kunne præsentere ny politik i aftaleperioden samt fleksibilitet til at håndtere uforudsete udgifter, *jf. principper for flerårsaftaler i staten*. På Justitsministeriets område er dette aktuelt tilfældet i den seneste flerårsaftale for domstolenes økonomi.

Øgede overførselsadgange mellem myndighederne til løbende omdisponeringer

For at øge sammentænkningen på tværs af straffesagskæden kan der etableres øgede overførselsadgange mellem myndighederne, herunder til løbende omdisponeringer og -prioriteringer på tværs af kæden til håndtering af bl.a. afledte effekter, uforudsete udgifter, mv. Det kan endvidere overvejes at indføre overførselsadgange på tværs af de afsatte "buffer/risikopuljer", såfremt disse fastlægges i myndighedsspecifikke flerårsaftaler.

Det bemærkes, at der i dag løbende prioriteres og disponeres ressourcer mellem myndighederne i straffesagskæden, men at dette aktuelt kræver fremsættelse af aktstykke mv. til bl.a. Folketingets Finansudvalg.

Etablering af fælles input/output-model eller regneprincipper, som kan forudsige/modellere afledte effekter

For at øge sammentænkningen på tværs af straffesagskæden kan der etableres en

fælles input/output-model eller fælles regneprincipper, som kan estimere de afledte effekter af konkrete initiativer i de enkelte flerårsaftaler. En input/output-model vil endvidere kunne bidrage til at forudsige effekten på straffesagskæden af ny politik på andre områder (f.eks. skatteområdet). Dette vil kræve, at forligskredsene imellem forpligter sig til at benytte principperne/modellen, og at man ved aftaleindgåelsen forpligter sig til at håndtere eventuelle afledte effekter fra de øvrige led i kæden.

Det bemærkes, at der allerede i dag til en vis grad beregnes afledte effekter ved indgåelsen af politiske aftaler på retsområdet, men at der ikke etableret en fælles input/output-model for hele straffesagskæden, ligesom der ikke altid tages direkte økonomisk højde for eventuelle afledte effekter i de enkelte flerårsaftaler. Beregningen af afledte effekter og konsekvenser gennem kæden er endvidere en forudsætning for at kunne tage økonomisk højde herfor i aftalen.

Større grad af fælles målstyring og prioritering

Sammentænkningen af myndighederne i straffesagskæden kan øges ved at etablere et fælles og ensartet målstyrings- og prioriteringsregime for straffesagsbehandlingen på tværs af myndighederne. Der vil i et sådant tilfælde skulle udarbejdes bindende mål for sagsbehandlingstiden i straffesagskæden. En ensartning og sammentænkning af målsætningerne på tværs af straffesagskæden – som aktuelt fastsættes i de sekventielle, myndighedsspecifikke flerårsaftaler – kan bl.a. bidrage til en mere effektiv sagsbehandling og prioritering af ressourcer.

Periodisering af flerårsaftalerne, så de følger sagsforløbet i straffesagskæden

For at øge sammentænkningen af myndighederne i straffesagskæden, og tilrettelægge den mest hensigtsmæssige håndtering af eventuelle afledte effekter gennem kæden, kan sekvensen og periodiseringen af de myndighedsspecifikke flerårsaftalerne fremadrettet kunne tilrettelægges således, at aftalesekvensen følger sagsforløbet i straffesagskæden og indgås med en mindre tidsmæssig forskydning end i dag.

Dette kan bidrage til bedre muligheder for at kunne tage højde for de afledte effekter gennem kæden inden for en relativt kortere tidshorisont. Det bemærkes dog samtidig, at der erfaringsmæssigt er stor usikkerhed forbundet hermed, da flerårsaftalerne på Justitsministeriets området historisk er blevet forlænget flere gange, hvilket kan begrænse muligheden for at tilrettelægge sekvensen og periodiseringen af aftalerne som beskrevet.

Øvrige tiltag der kan smidiggøre og effektivisere straffesagskæden

I tillæg til ovenstående greb kan der identificeres en række tiltag som kan medvirke til at smidiggøre og effektivisere straffesagskæden, men som falder uden for rækkevidden af de greb, som er i fokus i denne analyse. Det omfatter f.eks.:

- Større grad af tværgående systemunderstøttelse, herunder på it-området: Det kan overvejes at implementere fælles eller mere kompatibel systemunderstøttelse på tværs af straffesagskædens myndigheder med henblik på at smidiggøre sagsgangene over overgange mellem myndighederne. Det skal ses i lyset af, at der i dag anvendes en række forskellige systemer på tværs af straffesagskæden, der ikke nødvendigvis er kompatibel.

- Fastlæggelse af it-kapacitetsniveau og it-kapacitetsloft: Der kan med inspiration fra Skatteministeriets område afdækkes mulighederne for at fastlægge et it-aktivitetsniveau og evt. måltal for anvendelsen heraf. Hensigten med at implementere et it-aktivitetsniveau er at sikre, at it-aktiviteterne løbende prioriteres inden for det fastsatte niveau, så der ikke sættes mere i gang end myndighederne kan klare. Det skal give myndighederne bedre forudsætninger for at komme i mål med deres it-aktiviteter og prioritere de rigtige aktiviteter, f.eks. legacy. Fastlæggelse af it-aktivitetsniveau og evt. måltal for anvendelsen heraf kan enten fastlægges som en enkeltstående flerårig ramme fastsat administrativt, eller forankret i en flerårssaftale.
- Større forandringer i organisering mv.: Der kan afdækkes mulighederne for at smidiggøre og effektivisere straffesagskæden ved f.eks. at øge sammenhængen i organiseringen ud fra den samlede straffesagskæde frem for et partielt områdeperspektiv, herunder f.eks. samordne antallet af retskredse med antallet af politikredse eller foretage øvrige organisationsændringer på Justitsministeriets område.